Generalitat de Catalunya
Consell Interuniversitari de Catalunya
Organització de Proves d'Accés a la Universitat

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT PER A MÉS GRANS DE 25 ANYS
MAIG 2006

Prova comuna

Comentari de Text

Sèrie titular

	Suma de notes parcials
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
Total	

QUALIFICACIÓ	ETIQUETA IDENTIFICADORA DE L'ALUMNE

Universitat de Barcelona
Universitat Autònoma de Barcelona
Universitat Politècnica de Catalunya
Universitat Pompeu Fabra
Universitat de Lleida
Universitat de Girona
Universitat Rovira i Virgili
Universitat Ramon Llull
Universitat de Vic
Universitat Internacional de Catalunya
Universitat Abat Oliba CEU

Districte Universitari de Catalunya

El terme «sostenibilitat» prové de la tradició de pensament que critica una visió del desenvolupament econòmic que oblida gairebé del tot l'entorn natural en què té lloc aquest procés, i que l'aboca, doncs, a un final erm de recursos i clarament perjudicial per al medi ambient dels humans. A un final, doncs, clarament insostenible. A aquesta visió, determinats nuclis acadèmics i activistes hi han oposat la perspectiva del «desenvolupament sostenible» o «durable». És a dir, han teoritzat, construït, i començat a practicar un desenvolupament econòmic i urbanístic, per exemple, respectuós, integrat i acoblat amb les dinàmiques de la natura, de manera que aquest millorament d'alguns aspectes materials de la vida dels humans no malmeti altres aspectes mediambientals, encara més necessaris i fonamentals per a la qualitat –i fins i tot per a la simple possibilitat– de la vida humana. És, de fet, una síntesi de possibles contraris. No es renuncia al millorament material i econòmic però tampoc a un medi ambient plenament saludable i apte per a la continuïtat de l'espècie.

Com a concepte, la «sostenibilitat» neix a finals dels anys vuitanta i assoleix un gran ressò mundial a la conferència de les Nacions Unides celebrada a Rio de Janeiro l'any 1992. [...] Avui el terme «sostenibilitat» és usat ja en molts sentits no exactament iguals i per molts actors socials distints –i sovint fins i tot contraposats–, per la qual cosa cal anar a l'arrel i mirar de conceptualitzar-lo de manera fonamental i més profunda. Crec, així, que, des d'un punt de vista general, la filosofia sostenibilista cercaria el desenvolupament integral de l'ésser humà, amb una aproximació humanista i no purament economicista del «progrés» social. L'objectiu, per exemple, fóra no pas tenir més sinó viure millor. Ramon Folch –un dels promotors més representatius del sostenibilisme a Catalunya– reclama, per exemple, poder imaginar una «economia sense creixement». Des d'aquesta visió de la realitat, el sostenibilisme es proposa repensar a fons la societat i transformar gradualment l'actual model de producció i consum. Postula un model econòmic no agressiu i vol portar el model cap a una economia «ecològica». Vol ser, per tant, una utopia mobilitzadora que es presenta com una nova manera de jerarquitzar els valors, confrontada al conservadorisme politicoideològic.

En el mateix sentit contrari al creixement pel creixement, la filosofia sostenibilista s'oposa a les societats expansives i dominadores, i es configura com l'element vertebrador del pensament postcolonial i postnacional, amb òptica planetària i universal. El moviment és, doncs, cap a la formulació d'utopies per al segle XXI. [...] En aquest sentit, el sostenibilisme reconeix la saviesa de moltes societats poc desenvolupades econòmicament, i pot considerar les societats dites «desenvolupades», com diu Folch, com a «grandíssims bàrbars simplement dotats de maquinària potent o de ressorts financers decisius». (457 paraules)

Albert BASTARDAS. *Ben educats. Cap a una sostenibilitat lingüística*.
Barcelona: CETC-Angle Editorial, 2005.

Totes les preguntes es poden respondre en qualsevol de les dues llengües oficials de Catalunya.

Todas las preguntas se pueden responder en cualquiera de las dos lenguas oficiales de Cataluña.

Les incorreccions ortogràfiques i sintàctiques tant en català com en castellà restaran 0,1 punts per falta. Una mateixa falta es descomptarà només una vegada. En el conjunt de l'examen el descompte per faltes serà com a màxim de 2 punts.

Las incorrecciones ortográficas y sintácticas tanto en catalán como en castellano restarán 0,1 puntos por falta. Una misma falta sólo se descontará una vez. En el conjunto del examen el descuento por faltas será como máximo de 2 puntos.

1. Poseu un títol al text i resumiu-ne el contingut (entre 80 i 100 paraules).

[3 punts: 0,5 el títol i 2,5 el resum]

Títol: _____

Resum:

2. Doneu un sinònim, en el text, de *no malmeti*. [0,5 punts]

3. Comenteu raonadament, des del vostre punt de vista, la frase del text: «l'objectiu fóra no pas tenir més sinó viure millor». [1,5 punts]

Hemos relacionado históricamente el paisaje geográfico con el sentido de la vista, pero el oído, el gusto, el olfato o el tacto pueden llegar a ser tanto o más potentes y sugerentes que el propio sentido de la vista a la hora de vivir o de imaginar un paisaje. La primacía de la visión sobre los demás sentidos se consagró en la cultura occidental durante el Renacimiento y, con el tiempo, llegó a convertirse en un rasgo característico de la modernidad y del racionalismo. Esta preponderancia casi absoluta de la vista en la tradición occidental a lo largo de los últimos siglos ha llegado a influir en nuestra forma de entender el paisaje.
[...]

A pesar de la primacía casi absoluta del sentido de la vista en el proceso de aprehensión del paisaje en la tradición occidental, siempre han existido intentos –minoritarios, eso sí– de reequilibrar la balanza. Corrientes filosóficas de amplia incidencia en ámbitos muy diversos lo han intentado una y otra vez. También desde la literatura y el arte... y bastante menos desde la arquitectura, el urbanismo y, en general, las disciplinas vinculadas a la ordenación territorial. [...] El paisaje está hecho de elementos visibles y de otros no visibles, aunque igualmente idóneos –o más– cuando tratamos de captar el significado profundo del paisaje vivido [...]. De entre los sentidos no visibles, poco hincapié se ha hecho en los olores, pese a su papel relevante en la percepción del paisaje y, más aún, en el recuerdo de los paisajes vividos.

En efecto, pocos sentidos como el olfato son capaces de evocar con tanta fidelidad y precisión momentos y lugares vividos. Pongamos el caso de los paisajes de la infancia, que todos tenemos en nuestro recuerdo y que nos acompañan, queramos o no, hasta el fin de nuestros días. Lo más probable es que, cuando los visitemos de nuevo, no sólo hayan cambiado de forma notable, sino que también nuestra mirada de adultos sea distinta, con lo que se hace muy difícil revivirlos, a veces reconocerlos, a través del sentido de la vista. Sin embargo, si han permanecido en el lugar los mismos o parecidos olores, aromas, incluso hedores, nuestro retorno al pasado a través del túnel del tiempo es inmediato e infalible. Lo mismo sucede paseando simplemente por la calle cuando, de pronto, un olor determinado nos traslada durante unos segundos a una escena vivida hace lustros, o a un lugar situado quizás a miles de kilómetros. La capacidad evocadora de los olores es inmensa y ello no ha pasado inadvertido a los ojos –a las narices– de los grandes escritores. Balzac disfrutaba reconstruyendo literariamente los olores de espacios tales como farmacias, tabernas o pensiones. Flaubert se deleitaba con los olores cotidianos y los concebía como potenciales instrumentos de oposición, de rebeldía, de desafío, como también hicieran más tarde Céline, Henry Miller o Günter Grass [...] La lista sería interminable y más si nos situáramos en el terreno de la poesía. (493 paraules)

Joan NOGUÉ. *La Vanguardia*. Cultura. 21 de septiembre de 2005

Totes les preguntes es poden respondre en qualsevol de les dues llengües oficials de Catalunya.

Todas las preguntas se pueden responder en cualquiera de las dos lenguas oficiales de Cataluña.

Les incorreccions ortogràfiques i sintàctiques tant en català com en castellà restaran 0,1 punts per falta. Una mateixa falta es descomptarà només una vegada. En el conjunt de l'examen el descompte per faltes serà com a màxim de 2 punts.

Las incorrecciones ortográficas y sintácticas tanto en catalán como en castellano restarán 0,1 puntos por falta. Una misma falta sólo se descontará una vez. En el conjunto del examen el descuento por faltas será como máximo de 2 puntos.

1. Poseu un títol al text i resumiu-ne el contingut (entre 80 i 100 paraules).

[3 punts: 0,5 el títol i 2,5 el resum]

Títol: _____

Resum:

2. Què significa, en el text, *proceso de aprehensión del paisaje*? [0,5 punts]

3. «Pocos sentidos como el olfato son capaces de evocar con tanta fidelidad y precisión momentos y lugares vividos». Esteu d'acord amb aquesta afirmació? Raoneu la resposta. [1,5 punts]